

Az Élet Könyve – Gondolatok

Az Élet Könyve - 2021-12-26

A modern ember azt hiszi, hogy embervolta veleszületett, kész tény. De ez csak rész-igazság, mert ha valaki elhagyja magát, és nem vesz részt emberré válásában, értelmes és boldog jövőjének kialakításában, akkor embervolta előbb-utóbb romlásnak indul. Ahogy a virág hervadásnak indul, ha nem kap elég vizet, úgy az ember is, ha nem kap elég ösztönzést az emberré válásra. Ahogy a virág életének az a törvénye, hogy folyamatosan fejlessze legjobb képességeit, és amikor eljön az ideje, megmutassa a legnagyobb szépséget, amire képes, ez az ember törvénye is. A virág csak akkor jut el a virágzáshoz, ha fejlődése során elég vizet kap. Ami a virág fejlődése számára az életvíz, az az ember számára az igazi élet vágya. Az igazi élet vágyának folyamatos táplálásával válunk nap mint nap képessé arra, hogy fejlődjünk.

Az Élet könyve – 2021-12-27

Te milyen tüzet táplálsz a lelked legmélyén? Érzed-e még az igazi élet vágyát? Érzed-e a csodát, hogy felbukkantál a csillagok között, és egy égitesten értél földet? Érzed-e még a végtelen eget túlcsondulásig kitöltő világszerelmű szédítő vonzását? Érzed-e, hogy kaptál egy egész világot, ami csak a Tiéd, ez a világ a saját világod, és érzéseidből, gondolataidból és tetteidből magad építheted, úgy, ahogy csak akarod? Érzed-e, hogy képes vagy a virágzásra, a Tőled telhető legnagyobb szépség átélésére és megvalósítására, a teljes kibontakozásra? Hogy képes vagy rátenni a szíved-lelked az elhatározásra, hogy mától kezdve az igazi életednek élsz, felfedezed a legjobb lehetőségeket az igazi életed számára, és sorra megvalósítod őket?

Ez a könyv az Élet könyve, az igazi, nagybetűs Életé, azé az életé, amire mindannyian legjobban vágyunk, és amitől a mai világ mindannyiunkat többé-kevésbé elidegenített. Ez a könyv, a legjobb képességeim által adott korlátok között, a legfontosabb könyv, hiszen a legfontosabbról szól, az Életről. Az a célja, hogy felfedezzük azt, ami az életben számunkra valójában a

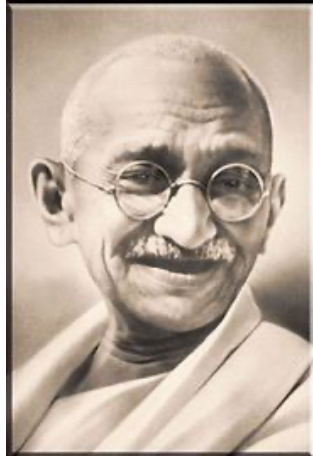
legfontosabb. Az igazi életet kell felfedeznünk. Azt az életet, amire kisgyermekkorunkban vágytunk és amelyre szívünk legmélyén ma is vágyunk, amely igazi boldogságot ad. Azt az életet, amiért igazán érdemes élni.

<http://www.grandpierre.hu/site/2022/01/kisbaba-kacsat-simogat/>

2021-12-28

Mi a különbség a tunyaság és a teljes fényel ragyogó élet között? A modern fogyasztói társadalmakban a fogyasztásra, szolgáltatásra, kényelemre, képernyő-nézésre berendezkedett életmód uralkodik. Az emberek a társadalom által kialakított kényelmi zónában töltik az életüket. Ha csak azokat a képességeinket fejlesztjük, amelyek ezt a fogyasztói életmódot biztosítják, fokozatosan elidegenedünk emberi természetünktől. Az egyetemes, örök emberi természetet élőlény és értelmes lény voltunk adja. Mindkét tényező csak lehetőség, csak akkor válik valósággá, ha valóra váltjuk. Ehhez ki kell lépünk a kényelmes életmód kereteiből. Életünk legdöntőbb elhatározása, hogy mostantól mindent megteszünk azért, hogy igazi életet éljünk, szívvel és lélekkel, égig érő tűzzel. Életünk igazi életté tevéséhez, életünk valódi kiteljesedéséhez teljes mértékben értelmes lényekké és teljes mértékben élő lényekké kell tegyük magunkat. A különbség az éppen csak élő és éppen csak értelmes, és a teljes mértékben élő és teljes mértékben értelmes élet között döntő jelentőségű. Ahogy Mahatma Gandhi megfogalmazta: „A különbség aközött, amit megteszünk és amire képesek vagyunk, elegendő ahhoz, hogy a világ legtöbb problémáját megoldja”.

Az Élet Könyve – 2021-12-29

Az élet legfontosabb tulajdonságát veszítettük szem elől: azt, hogy csak teljes szívvel-lélekkel élhetünk teljes, igazi életet. Teljes szívvel-lélekkel élni azt jelenti, hogy minden pillanatban minden rendelkezésünkre álló energiát és képességet mozgósítunk az élet felemelése érdekében. Bauer Ervin így fogalmazta meg az élet lényegét: „az élő rendszer mindig egész szabadenergia tartalmát alakítja át a[z egyébként] várható egyensúly megvalósulása ellenében végzett munkává” (Bauer 1967, 51). Az élettelen rendszerekben a fizikai törvények hatására törvényszerű a lebomlás. Egy átlagos fehérjemolekula magára hagyva rothadásnak indul és 20 perc alatt lebomlik, elveszti biológiai funkcióját. Minden olyan energia, amit felhasználhatunk az élet javára, de mégsem használjuk fel, a lebomlás áldozatául esik. Az élet a fizikai törvények lebomlásra vezető hatását csakis egy felépülésre vezető, biológiai törvénnyel tudja kiegyensúlyozni. Törvényszerű, hogy minden élőlény minden pillanatban minden energiáját a felépülésre fordítsa. Ez a törvény nem kötelező érvényű, mint a fizikai törvények; az élettörvény csak ösztönöz bennünket arra, hogy döntéseinkkel melléálljunk, minden döntésünk az élet javára szolgáljon. Ahhoz, hogy érvényre jusson, az élőlénynek teljes szívvel-lélekkel mellé kell állnia. Ezt a képességet is megadja a Természet: ez az élethez ragaszkodás képessége, az egész lényünket átható, elemi erejű életszeretet, a lélek lényege, az életösztön melletti teljes és feltétlen elkötelezettség. Ez az az őserő, ami teljes fényel ragyog minden fűszálban, minden tücsökben, minden diófában. Ez az életösztön ragyog minden természetes lényben, az egész Természetben. Ez az őserő életösztön köt össze bennünket minden élőlényvel, minden életközösséggel, a földi élővilággal és az Élő Világegyetemmel. Ez az életösztön tartja összhangban a test, a lélek és a tudat egységét.

Így élt az ősi emberiség is, a felemelő, égiszerű életösztönre támaszkodva. A teljességre irányuló életösztön és az adott helyzet értelmezésére és értékelésére irányuló tudat viszonyában az életösztön volt az egyéni és közösségi élet irányelve. Mikor siklott ki a történelem természetadta medréből? Akkor, amikor a tudat szerepe nem az életösztön minél teljesebb felfogására és az ennek legmegfelelőbb döntéshozatalra, hanem az anyagi világra irányult, amikor a részlet-ismereteket halmozó tudat kakukkfiókaként kidobta a fészekből az életösztönt, és magát, illetve az anyagot tolt az első helyre. Így jött létre korunk két meghatározó világnézete: az idealista és a materialista. Az idealista világnézetben a tudat önmagát tekinti a világ végső alapjának, a materialistában az anyagot. Ezzel veszett el az élet irányelve, ettől esett szét az egység, a közösségek, ettől értékelődött le a lélek, a család, a nemzet, az emberiség, a természeti környezet. Ez az alapvető oka a modern ember elidegenedésének önmagától, az élettől, embertársainktól, a családtól, a nemzettől, az emberiségtől, a Természettől. Ez a felfogás fosztotta meg fejünkben a Világegyetemet az élettől. De csak a fejünkben. Csak a képmás romlott meg s vált töredezetté, a valóság továbbra is egységes élő egész. Csak a világ

nézete változott meg – de mivel döntéseinket a világ értelmezése és értékelése alapján hozzuk meg, a megromlott világnézet elidegenített bennünket a valóságtól. Ezért jelent kiutat számunkra, ha megértjük az életközpontról világnézet lényegét. Ha újra összhangba kerül a világnézetünk az életösztönnel, akkor az intuitív és racionális tudás összhangba kerül egymással és a valósággal, az ember összhangba kerül a Természettel. Végig kell járjuk az élethez szükséges tudás megszerzésének útját – ezt igyekeztem megvilágítani Az Élet Könyvében. Ez az a tudás, amivel legyőzhetjük az elidegenedést. Sok sikert!

<http://www.grandpierre.hu/site/2022/01/eletorom-halak-unnepe/>